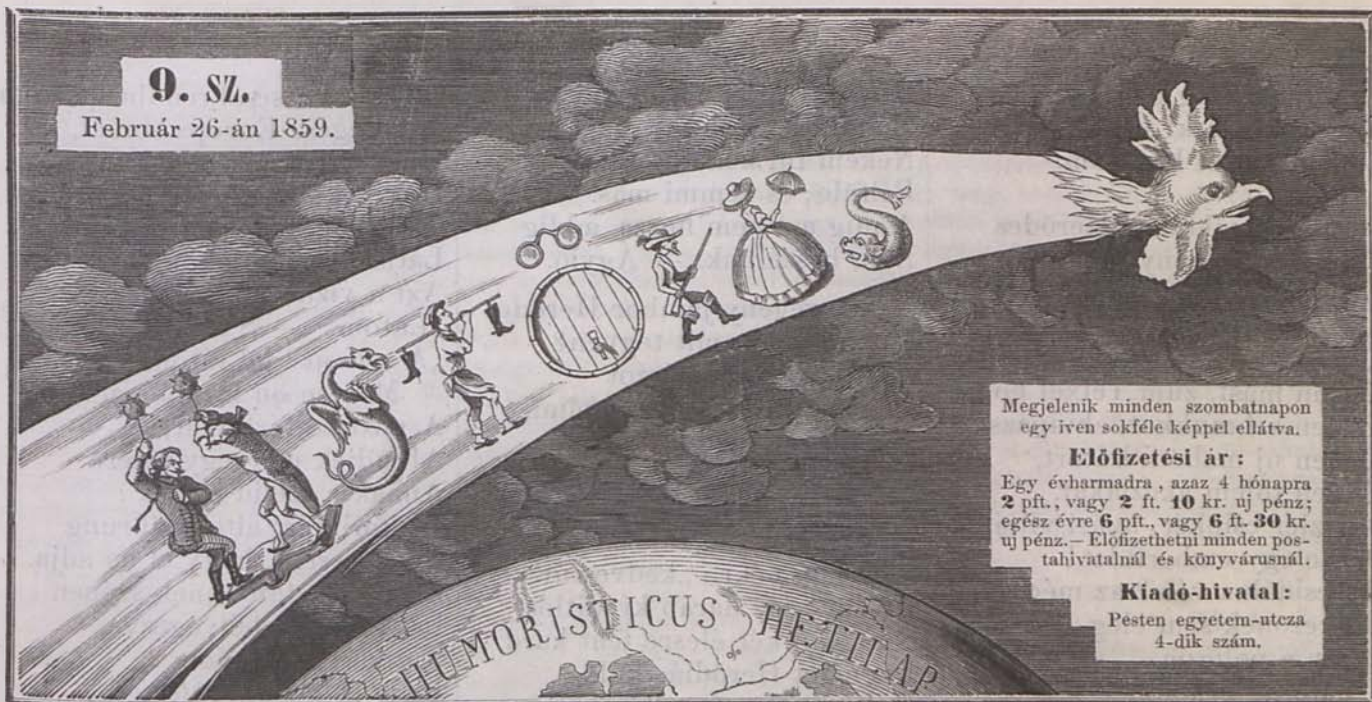

9. SZ.

Február 26-án 1859.

Megjelenik minden szombatnapon
egy iven sokféle képpel ellátva.

Előfizetési ár :

Egy évharmadra, azaz 4 hónapra
2 pft., vagy 2 ft. 10 kr. új pénz;
egész évre 6 pft., vagy 6 ft. 30 kr.
új pénz. — Előfizethető minden posztahivatalnál és könyvtárban.

Kiadó-hivatal:

Pesten egyetem-utca
4-dik szám.

A Z ÜSTÖKÖS.

Humoristico-belletristicus hetilap.

AZ ÚJ HERODIÁS.

Nagyon furesa történet.

Versbe szedte Kakas Márton.

Egy nagy metropolis áll : —
Bécs, Páris, vagy Jérusalem.
(Már akárhol és akármi,
Jérusálem mind lehet,
Propter certum quoniam) :
Itt egy nagy hatalmas úr, —
(Legyen a neve *Heródes*)
Gazdag úri bankiér,
A ki haussera dolgozik
És a börzén alkirály,
Tartott házat, elegánst!
Azt a pompát, azt a fényt
Holmi hánytvetett poéta
Nem tudná leírni sem. —
Néki volt legszebb fogatja,
Legcsufabb néger futárja,
Legkövérebb portiórja,
És leggérbiczebb zsokéja.
S mindezek felett pedig
Ő birá a mindeneknél

Bájolóbb kis tánczos angyalt,
(Mondjuk, hogy *Herodiást* :)
A minő csak itt a földön
Krétával bekenve talpát,
Pirouetteket csinál. —

Egyszer egy balét után,
A midőn Herodiásnak
Fölségesen jól ütött ki
Madriléna és El Óle,
Igy szólt ő hozzá Heródes :
„Meine himmlische Herodias,
Én egész schachmatt vagyok ;
Ön ma oly szüperb rugott,
Hogy én bennem minden érzés
Száz procenttel szálla feljebb. —
Ah, ha én az akciókon
Akként tudnám produkálni,
Ott a börzetánczban a hausset,
Mint ön tüllanglais ruháján.

Minden baissiert megölnék ;
A hogy ön meggyilkolt engem.
Úgy, hogy én *nem én* vagyok :
Nein a gazdag bankiér ;
Mert a mim van, azt e perczben
Mind az ön lábához ejtem.
Kérjen tőlem bármit, bárha
Bankrot lészek is miatta ;
Azt e perczben átadom.“

E barombeszédre rögtön
Válaszolt Herodiás :
„Monsieur, én kérek egyet,
És csak azt és semmi mást : —
Hozza el nekem, de mingyárt
Annak *az újságírónak*
A *fület*, ki engemet
Oly gyalázatosan lepiszkolt,
A ki egyre kritizálja
Pas des deuxmet és elég

Valamint az 1858-ki, úgy f. 1/3 évi teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.

Szentelen még azt beszélni,
Hogy trikóm ki van vatázva!
Ennek a fülét kívánom. —

Elszörnyüködött Heródes
E nagyon pogány beszédre,
„Kincsem drága madmoázel,
Azt nem árulják a boltban :
Azt én el nem hozhatom.
Kérjen mást, zum Teixel holen!
Kérjen schmukkot, ekvipázst.
Kérjen új mahóni bútort,
Kérjen tőlem akcziákat,
Brüszler csipkét, nyári villát;
De ne egy emberfület!
Mit csinálna véle? az még
Legyezőnek sem elég.
Aztán a policzia,
A hatóság örködik
Ily tulajdonjog felett.
A közelmúlt párizsi
Konferenciájában mind az —
Öt követ elismeré
És garántirozta szentül
Minden polgár két fülét. —
Ez megrontaná a békét;
Ebből lenne nagy panique;
Nagy depeschenwexel és
Journalistenrummel; abból
Meg nagy Geldkalamitát;
Igy játszódni nem lehet
A világbékével, mamzell.

„Már ez mind hiába van :
Ön uram szavát adá,

Hogy kívánatom megadja;
Már most lássa mit tegyen?
Nékem fül kell! — kritikus
Félfüle; és semmi más. —
A mig azt nem hozza, addig
Nem beszélünk. — Agyiő.“

No szegény jámbor Heródes
Mit csináljon mit tegyen?
(Hogy a női kápriczot
Le nem győzi senki, semmi,
Azt eléggé hirdeti
Az egész világhistória.)
Mit tett volna? elment szépen
Ujságíróhoz magához.
S monda néki : „kedves úr :
Itt van száz darab kreditlöz.
S itt van két élesre fent kard.
Engemet Heródiás küld,
Hallja csak minőt kíván?
Semmi mást, mint drága kedves
Jó uramnak a fülét. —

Már most vagy segítsen engem
Jó tanácscsal e zavarból,
S dugja zsebre ezt a száz lözt,
(Cursusa 95 most)
Vagy pedig jöjjön ki vélem
Egy szál kardra s akkor aztán
Lásson hozzá, a hogy ért :
Hogy fülétől meg ne váltsam;
— Tudja ön, hogy jól vivok. —

Ujságíró szólott mosolygva,
Zsebredugván száz kreditlőzt :
„Jó tanácscsal én szolgállok;
Én, ki annyi évek óta

Böles tanácscsal rendben tartom
Mind egész Europa sorsát,
Hogy ne adnék önnek is,
Hogyha szépen interpellál? —
Tudja ön, hogy mit tegyen?
Látja itt az ablakon át
Azt a vizhordó fiákert?
„Látom.“ — S annak a lovát?
„A csacsit? jól látom azt is.“
— Menjen ön le és beszéljen
A vizöntő férfiuval;
Alkudjék meg egy fülére
Annak a szelid izének :
Tiz forintért alte Währung
Nem hiszem, hogy el ne adja.
Én meg aztán önnek szépen
Láttamozva, bélyegezve,
Kezem irását adom :
Hogy ez a saját fülem.
Ez nagyon jó wiczcz leend :
Majd nevet rajt szép Heródiás.

Dictum, factum : aként történt;
Megkapá mindenki szépen,
A mit óhajtott szive :
Ballerina kritikus fült,
Börzealkirály egy csókot,
Ujdondász száz sorsjegyet,
Vizkihordó tiz forintot,
S Europa örök békét. —
Csak a jámbor vén számár
Veszté egyik czimerét el:
Hát hiszen azért számár ő,
Hogy a más mulatságának
Árát ő fizesse mindig.

Conjecturalis politika.

(K. M.) Pest, 1859. febr. 21. Lapjaink legközelebbi számában akartuk már említeni, (minden bizonynyal. Szerk.) miszerint a török kormány kérdést intézett a csajkás kerületekhez a végett, valjon mi történik azon vizákkal, melyek évenként júniusban és júliusban a Feketetengerből alattomosan a víz alatt folyamellenében uszva a feldunai tartományokba átszöknek? ennek következtében a halászczehék notabilitásai összehivatván, — ezek azon választ adták, hogy az érintett török alattvalók, mint utlevél nélküli utazók, kik valószínűleg nagy mennyiségű viza-holyagot és halikrát csempésznek be rendesen a grániczon, letartóztattak és confiscáltattak. — A porta követe sürgeti a letartóztatott alattvalók visszaadatását. — Erre a halászczeh egy

diplomatiái körjegyzékben azt az észrevételt teszi, hogy a mely vizák a mult nyáron fogattak, azok már jelenleg olyan állapotban vannak, hogy visszaküldetésük nem kívánatos, a melyek pedig még a jövő nyáron fogódnak, azok felől nem lehet disponálni. Erre a válaszra az ulémák fellázadnak, több száz softi összetöri a csibukját s három görögnek Pérában kitépik a szakállát. Többen Resid basa leköszönését is kapcsolatba hiszik e tárggyal hozhatni. Hogy az új török miniszterium hogyan fogja fel az ügyet? azt ma-holnap alkalmasint megtudandjuk. — Hiszszük, hogy e kényes ügy ezzel be van fejezve s Kiprizli basa békes hajlamokkal kezd meg diplomatiái pályafutását.

(K. M.) Pest, 1859. febr. 22. Mondtuk ugy-e, hogy Kiprizli basa még elődénél is harcziásabb manifestumokkal fog fellépni. Jól értesült körökben egy újabb

hattisherifről beszélnek, melyben erélyes elégtétel követeltetik a vizákon és csukákon elkövetett sérelem miatt; ellenkező esetben a diván repressaliákhoz fog nyulni, s részéről megtiltandja a fel-Dunáról alájövő jégnek a Feketetengerre való kitolakodást. Az angol parlamentben e tárgy heves vitákra adott már alkalmat; lord Gladston interpelláltatott mr. Roebuck által, s azon kielégítő választ adta; hogy tudomására a török divánt nem azért hívják divánnak, mintha kanapé volna, a mire leszokás ülni. Erre Fighting Charles indítványba teszi, hogy a középtengeri flotta rögtön megerősíttessék; a kérdés szavazat alá bocsátatván 245 el, 212 ellenében a miniszterium részére dönt el. A lapok közül a Morning Herald leghevesebben kel ki e tárgyban: szerinte megbocsáthatatlan vétke a diplomatiának, hogy eddig is megengedte, miszerint egyik ország vize a másikéba által folyjon: ez nem egyéb, mint szakadatlan terület változtatás s állandó veszélyes kísérlet az európai sulyegyen felforgatására; szerinte multhatatlan kötelessége a parlamentnek még ez évben kieszközölni, hogy ezentul minden folyóvíz megtartassék in statu quo; s ne folyjon sehova, az levén az oka minden veszélyes surlódásnak. A Daily News ellenben, mint a szabad kereskedelem közlönye élénken agítál a vizák ügyében s egyenlő kiméletlenséggel támadja meg a portát és csajkás kerületet, a miért a vizákat szabad járásukban megakadályoztatják; szerinte ez principialis kérdés, mely nem tartozik az internationalis differentiak közé, hanem egészen a közmivelttség foruma által lesz eldöntendő. Végre a tekintélyes Times is beleszólal a dologba; historice deducálván, miből támadnak a vizák? kinek köszönhetik legelső hajókázási szabadalmaikat? s abban véli a főkérdést rejleni, valjon tengeri, avagy édes vizi halaknak tekintendők-e? úgy látszik, hogy a dolog csendesen el fog intézteni, legalább Namik basának tudtul adatott, hogy az új kölesönre csak akkor lehetnek kedvező kilátásai, ha e csiklandós kérdést elejti.

(K. M.) Pest, 1859. febr. 23. Az Üstökös távirati sürgönye. „Brüsszel. A Le Nord szerint a veszedelmes csuka-viza kérdés újabb stadiumba lépett: Szentpétervárról sürgöny menesztetett a sztambul követhet, melyben annak erélyes tiltakozás van utasításul adva minden török igények ellen, miután meglehet, hogy azon vizák és csukák a Feketetenger neutralis természeténél fogva orosz vizák és csukák is lehetnek. Rente 1 perccenttel alább. Consólok $\frac{3}{4}$ el.

Miként a szemlénk homlokán olvasható távirati sürgöny tanúsítja, a csuka-viza kérdés újabb bonyodalma közé lépett: ezuttal még egy harmadik nagyhatalmasság igényei is beleavatkozván. Igen valószínű, hogy most már Omér basa vissza fog hivatni Bagdadból. Ezt mi előre megjósoltuk. Angliában a koronajogászok úgy döntötték el a kérdést, hogy a vizák, midőn folyóvizben vannak, tengeri halaknak, midőn pedig tengerben vannak, akkor folyóvízi halaknak tekintendők. Elihu Burrit nagyszerű meetingeket tart mindenfelé, a hol a béke mellett lázítja a népséget: az ő szempontjából nagy kegyetlenség a viza-ikrából kaviárt csinálni, miután ekepen egy nyalánk ember egyetlen egy kenyér szeletre ezernyi ártatlan vizlakó nemzedéket ken föl s felhívja

az emberiség szörnyűködését azon barbarismus ellen, melyszerint a halakat széles e világon előleges ítélet és felebbezés nélkül öldösk meg, sőt némelyeket elevenen sóznak be, mint a tökehalat. — (A Stockfish kérdésen kicsiny hija, hogy meg nem bukik a miniszterium). A Times egy leaderében bebizonyítja, hogy mind a három vitatkozó félnek igaza van, annál fogva meg kell szavazni a budgetet. A francia lapok tartózkodó hallgatása e tárgyban feltűnő és sokatjelentő. — Egyébiránt párisi levelezőnk, ki több igen magas állású férfival bizalmas lábon áll, titokban megsugta, miszerint a legközelebbi vacsora alkalmával a Tuileriákban Castellane tábornok a konyhán keresztül mentében azt kérdezte a szakácsnétól: Nani mi lesz vacsorára? mire e belső személy sokatjelentő érzézással felelte: feketetengeri viza áspikkal. Ebből sejtethni az uralkodó hangulatot.

(K. M.) Pest, 1859. febr. 24. A kölni ujság négy nap óta folytonosan közli szórul szóra a lapjainkban foglalt adatokat a csuka-viza kérdésben a *kutfő megnevezése nélkül!* Ez nem szép, ez nem illendő. Azt tudhatja mindenki, mennyi költségébe, mennyi fáradozásba kerül egy hírlap szerkesztőnek, érdekes és jól értesült külföldi rovatot összeállítani, milyen nagy összeköttetéseknek kell akkor lenni minden külbürodalom legfontosabb államférfiaival, és hogy mind ez mennyire emeli az illető lap tekintélyét. Valóban egy oly jeles laptól, mint a Kölni ujság, több kollegialitást vártunk volna!

(K. M.) Pest, 1859. febr. 25. Az egész csuka-viza kérdésből egy szó sem igaz. — Az egész csak egy rossz tréfa volt, melylyel valami pajkos diák jónak látta felültetni a Kölni ujság szerkesztőségét, mely után mi is közlöttük ezt a furesa hirt. Részünkről csak annak örvendünk, hogy mingyárt előre kifejeztük e képtelenség fölötti méltó kétkedésünket s legkisebb fontosságot sem tulajdonítánk neki. Jövőre reméljük, hogy tisztelt kollegánk, okulva a tapasztaláson, külföldi hírei közlésében nagyobb ovatossággal fog eljárni.

Vinnavidéki életképek.

(A természet után.)

Motto: „Diver Mózes úr, adjon nekem 300 ezüst forintot májusig kölcsön de interes nélkül; ha a terminusra vissza nem adom, akkor a „Velencei kalmár“ként resignálok magamat. Vágjon ki a testemből egy vagy két font húst is, ha tetszik.“
„Nem kell“ szölt Diver Mózes, „nekem csak kóser húst szabad használnom, az ajánlott pedig nagyon is traffe.“

(Eredeti után.)

Egy furfangos gemeiner israel egy sz—i fuvarost felfogadott, hogy vinné őt Ujhelybe, a honnét majd Pestre menend, a hitelezőjének 15,000 ezüst forintot viendő.

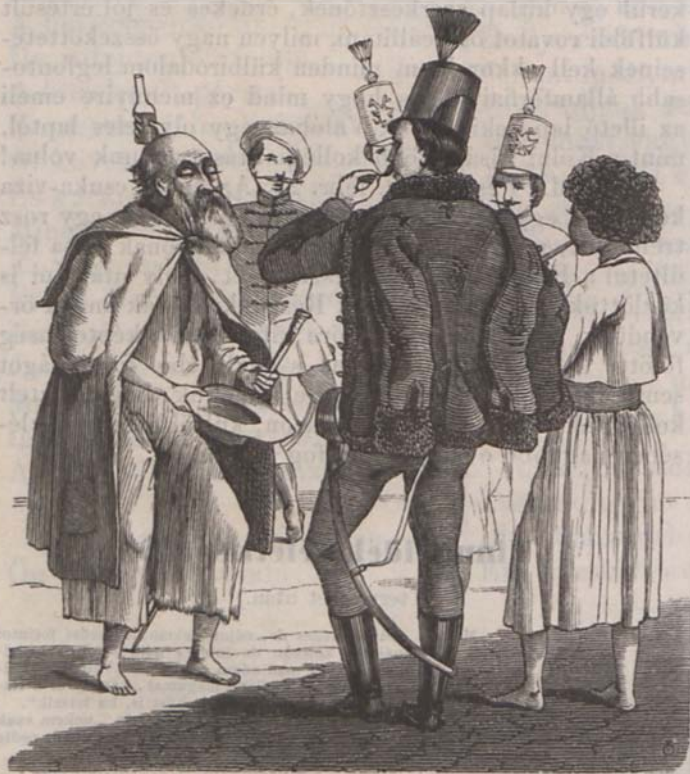
Hanem illő az Üstököst olvasó böles publikumnak tudni, hogy mi az a *lairói* és mi az a *koin*? — Koin a legfelsőbb fokozaton álló rang az izraelitáknál, mint például minálunk a mágnás, utána jön a lairói, köznemes, és végre a közönséges zsidó (gemeiner israel). A lairóinak az a praerogatívája van az israel felett, hogy ha fia, vagy bornyuja születik, a koinnak mitsem fizet, ellenben minden közönséges israel elsőszülött fiától fizet

a koinnak 5 ezüst forintot. Az első borju ha kan t. i. a koint illeti, csakhogy azt három ezüst forinttal vissza is lehet váltani. (Tréfa ez, vagy valóban így áll? Szerk.)

Tehát ment az isrel a paraszttal, mentek szépen, oly szépen, hogy épen setétkor a terebesi erdőbe érkeztek, melyből két *schlimesalnik* (intra parenthesesim: gazember) kiugrott s a pénzes isrelt megtámadta, a kocsist lekapták, a gubáját fejére vetették és irgalmatlanul elnászpárgolták, mialatt az isrel kegyetlenül ordított. Ezen actus után a két schlimesalnik eltűnt, az isrel a furmányos előtt sirva panaszkodott, hogy a pénzt kirabolták, mire mind ketten visszatérvén, az isrel rögtön a bíróság elé adá nagy veszteségét, és a banquerottot solemniter kihirdette. Jó lelkű bukásának dokumentuma a jámbor fuvaros hátára felrovott ütlegek authenticus kék feltjai. — Ilyen gschäftek is vannak a világon.

N s t r d m s.

A furfangos vak koldus.

A jámbor vak koldusnak a debreczeni vásárban nem igen szaporodott a pénze, pedig hatalmasan jelentgette magát. Észrevett azonban valamely czifra káromkodással és éktelen beszédekkel vegyes vidám zajt, — kérdé a vezetőjétől, hogy miféle emberek volnának azok? A vezető mondá, hogy azok verbunkos katonák.

— No engem odavezess.

A vezető úgy is cselekedett, s a mint a karéj előtt megállapodtak, elordítja magát a selma :

— Adjon Isten szerencsés jó napot kedves főtisztelendő uraiméknak!

Az elámult s majd hahotára fakadt karéjából oda-

léptet a káplár s kérdi színlett boszus hangon: — hogy tudod, szettevettét, hogy mi főtisztelendő urak vagyunk? —

A koldus színlett kegyességgel szólt — *jól értem hegyes jó uraim, azokból az istenes hegyes elmélkedésekből.*

A káplár huszast vetett neki — *eltakarodjál innen gazember!*

Mi az a Duna közepén?

Geographiából examinált az esperes egy pusztai iskolában s kérdezi egy gyerektől :

— No fiam, megtudnád-e mondani, merre folyik a Duna?

A gyerek megmutatta rendén a földabroszon.

— Helyesen van fiam, hát ez micsoda ott a Duna közepén? — kérdé kezét Csepelszigetre téve az esperes.

A gyerek gondolkozott: gondolá magában: mi lehet az, a mi a Duna közepén van? felelé tehát :

„Harscsa.“

Kérdés.

Mi hiányzik ezen nóbli passióju, nagy tehetségű s nagy reményű fiatal candidátus tökéletesítésére?

(Felelet a túlsó lapon.)

Válasz a túlsó lapon maradt kérdésre.

R é b u s z .

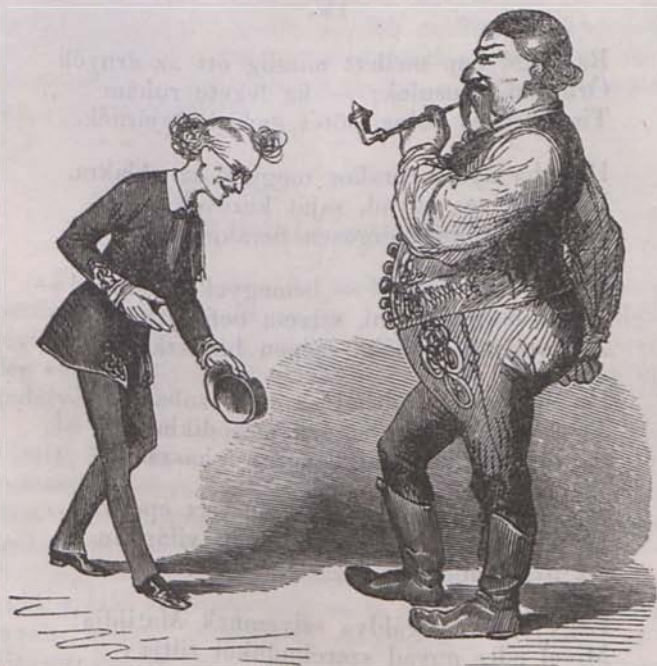
A 8-ik számbeli rébusz megfejtése.

„Huszár.“

Embere válogatja.

I. Szegény prokátor.

II. Gazdag marhakereskedő.

— Instálom alásan, ugy értesültem, hogy a jegyzői hivatal megürült volna.

— A mint vesszük.

— És hogy annak ismételt betöltése volna szükséges.

— Embere válogatja.

— Én a legjobb bizonyítványokat vagyok képes előmutatni, a juridicai pályára készültem, gyakorlatom is van e tárgyakban.

— Már hiszen majd meglátjuk.

— Esedezném becses pártfogásáért; jól tudom, hogy kegyed nagybecsű ajánlata dönt ebben a kérdésben.

— Nem mondhatok előre semmit.

— Ajánlom magamat.

— Szerbusz.

— Hát atyafi! itthon van?

— Oh ezerszer engedelmet instálok, nagyságodtól, hogy csak így pörén fogadhatom el.

— Ne fárassza magát; hát tudja, miért jöttem?

— Rendkívüli szerencse.

— Tudja : nekem van egy számvevőm, de nem tudok vele kijönni, mert iszonyu rendetlen ember; elcsapni meg nem akarom, mert attul félek, hogy megrontja a gschäftet; szeretném, ha becsinálhatnók ide jegyzőnek. Jó lesz ez a parasztnak nagyon.

— Oh könyörgöm alásan, örülök, hogy szolgálatjára lehetek nagyságodnak valamiben.

— Aztán tudja : mi sem feledkezünk meg egymásról.

— Nagysád igen kegyes.

— No — szerbusz.

— Ajánlom magamat.

Elegiák

egy szép szappanos lányhoz.

I.

Te, a ki lakozol
Egy földszinti házban,
Jól tudod, hogy szívem
Van szerelmi lázban.

Gyászos dalaimat
Azért kiboocsátom:
Noha ezek hasznát
Valóban nem látom.

Mivel te lakozol
Egy földszinti házban,
Én fönt a magasban!....
A padlásszobában.

II.

Ha rám nézesz, ha rám tekintesz,
Ha szép szemeid fölnyitod:
Egy pillantásodban kitarul
Ezer búbáj, ezer titok.
És ha pilládat lezárod
Egész mennyország sülyed el...
És ilyen értelmes beszédre
A szép lány semmit sem felel.

Mily boldogság nekem, ha látom
Piros, parányi ajakad. —
Majd a ki csókkal zárja azt be
Oh annak szíve megszakad!
Megüdvözül már itt a földön
A kire borul e kebel...
És ilyen értelmes beszédre
A szép lány semmit sem felel.

Kezed kezemben... bámulom, hogy
Milyen gyönyörű, hófehér;
Már én előttem egy ilyen kéz
Egy jó urodalmat fölér.
De hogy is lehet — fejtsd nekem meg —
Ily vakító fehér kezed? —
„Mert szappanos az én atyuskám!” —
Volt az ostoba felelet.

III.

Megállok ablakod alatt,
És megtámasztom a falat,
Bánom is én, hogyha bedülni,
Ugy is rossz már kívül-belül.

De én azzal nem gondolok,
Hozzád közelebb rukkolok,
Te kinyitod fehér kaesőd,
Azon aztán hangzik a csók.

Én beszélek bolondokat,
Nagyon sokat... nagyon sokat...
Liliomszál, angyal, harmat,
Villámszem, égi sugallat.

Mennyszágból szökött szellem
Óh ne állj szavamnak ellen!
Im előtted esem térdre,
Könyörögve, sirva-kérve.

Ugy szeretlek, úgy imádlak,
Fényénél a gázvilágnak,
Holdas estén, sötét éjben,
Forró nyárban, fagyos télben!...

És ha ily hangos beszédre
Anyád a szobába lépne,
Forró ajkam bárgyun mondja:
Hogy kél most a gyertya fontja?

IV.

Ragyogó nap mellett mindig ott az árnyék.
Örültem: busulok; — ha fekete ruhám
Tisztességes volna, sötét gyászban járnék.

Hogyha nyolcz órakor megyek az ablakra,
Édes kedves anyád, saját kezével a
Zsalugáterokat mérgeesen berakja.

Ha berakja: rajta! — bemegyek a boltba! —
Onnét meg a mámi, szívem nefelejtését
A szomszéd szobába szépen betuszkolja.

Ha megyek a boltból az első szobába,
Te lakozol akkor benn a másodikban,
S kihallatszík ajkad bánatos fohásza.

Igy égünk, bujdosunk, egymásért epedve!...
Legyen aztán mostan ez álnok világban
Az ifju embernek házasodni kedve!

Légy azért megáldva szívemnek Matildja!
Mivel édes anyád szerelmünket tiltja:
Soh'sem látok többé. — Van Pest városában
Leontine, Irma, Phelonia, Tilda.

Szerelmes János.

Borkoresolyák.

Nagy fogfájása volt volt egy uracsnak, már két hét óta kellett tünni neki a pokoli kinokat. Meglátogatta végre egy ismerőse, hogy tudomást szerezzen a szenvedő állapotjáról magának. Jaj bizony én igen rossz vagyok kedves barátom! — szólt nyögve a beteg, — már két hét óta kell ezen *marha kinokat* kiállanom.

Hja barátom! kinek-kinek a maga természete szerint.

Egy deczembertermészetű anyának szép férjhez menő leánya, legény fia, de apróbb gyermekei is voltak. A leány kedvéért — úgy télen — a fiu baráti gyakran megfordultak a háznál, — beszélgettek, pipáztak, néha dióra vagy csak úgy puffra kártyáztak. Egyszer a fiuk a buktin és a betételen, ártatlanul versengettek egymás között; — a kisebb gyermekek is ott bámészkodtak. Az asszonyság csak hallgatja egy ideig a vitaközlést, utoljára beleszóal a vitába, — *fekudj gyerek! — aludj leány! — majd tán már öcsémuramék is hazamennek?* —

Egy nyalka paripára, sok néző jelenlétében, hevesen alkudott két helybeli, gyors inges-gatyás, pörge kalapu gavallér a vásárban. Már csak egy pár forint és az áldomás aggatott közöttük. Mójsi borszedő-zsidó is ott ácsorgott, valamit koholva magában. — A ló tulajdonosa Mójsit már régebben pajzánul megsértette, mit a börgyűjtő még mostanig sem felejtethet el; — ezt megboszulandó, a vevőt félrebb szállita s tanácsolja neki meglehetősen hangos susogással: „ne vegye meg Istvánom azt a kehes állatot, thudja, már régen bejegyeztem a protikulumba.“

Micsoda canális?

Tulokmányi bácsi be szokta olykor amugy more patrio járni Tolnát Baranyát; be-beállított néha napján régi jó ismerőseihez, hol mindenütt szívesen látott vendég volt, mindenütt kedvelték őt derült, szünetlen vig kedélyéért.

Jó gyerek volt különben az öreg, a légynek sem vétett, hanem az a dicséretes szokása volt, hogy egy szóbeszédközben vezérszövétnekül választá e közmondást: „Szólj igazat, betörök a fejed;“ vagyis magyarul szólva, con amore szokott föllentgetni ő kegyelme.

Egyszer férfi compániában lovakra esvén a beszéd, valaki szörnyen feldicsérte bizonyos X. ur hámos lovait, melyek rendkívüli sebességgel haladnak el a kitűzött helyre.

— Oh bizony az még mind semmi kedves öcsém az én szürkémhez képest; — szólt erre a derék ur — az volt ám csak a négy ló héj! Mikor Párisban laktomkor néha kedvem kerekedett, befogattam, neki indultam, s négy óra alatt, oly igaz mint élek, bevágtattam London kellő közepire! No de vitték is ám azok az embert, mint az orosz lány!

Szerencsétlenségre azonban nagyobb geographusok is voltak a társaságban, mint az öreg ur, s egy ezek közül meg nem állhatta, hogy fel ne szólaljon:

Hát az a *canális* urambátyám?!

— Micsoda canális? Fordult ez a kérdező felé méltatlankodva.

— Hát a mi ott Páris és London közt van!

— Az még akkor nem volt megásva. Felelt ő meg nem zavarodva.

Egyszerre-e?

Lóhalálba hajtott egy becsületes szegény ember a vármegye-bábaért, igen fertelmes sáros időben. A levelet beküldte valami cseléd által, ő pedig a lovai üstökét huzogatta az udvaron. Megértvén a bábaasszony sürgető hivatása okát, kiment és mondá a kocsisnak, hogy forduljon, mert sietni kell. Az ember megnézi a roppant terjedelmű asszonyságot, meghökken és álmétkodva kérdi: — maga légyen kérem szívesen, a bábaasszony? — Igen, én vagyok.

Fejét vakarva szól ez: — dejszen, azt már nem tudom, hogy ilyen rossz útban hogyan vihetem el nagyasszonyomat *egyszerre?*

Napi mendemondák.

— X — en a zsidó mézáros rettenetes sovány teheneket vágatott a község számára, mintha csak Faraó királytól kérte volna őket kölcsön; a compossessor urak ezért nagyon szekirozták; legközelebb tehát azt gondolta ki a derék ember, hogy a vágó hidra küldött marhát leterítetté nagy bő fehér lepedővel, úgy küldte ki, mint valami auto da féra vezetett gonosztevőt, hogy ne lássa a publicum, milyen sovány?

— Nagyváradon egy hazánkfia tudományos értekezést írt arról, hogy a túrósgaluskának is van esze. Megválasztathatja magát érte tudóstársasági tagnak abba az akademiába, a hol a túrósgaluskát készítik.

— Az e. gyi uradalomban hajtóvadászatot rendelt el a szolgabíró. Megparancsolja a kisbírónak, hogy szedjen össze neki rögtön harmincz hajtót; az félnapig oda-járt, akkor oda hozott neki harmincz *ajtót*.

A szerkesztőségi levélkosárból.

Z. J. urnak. Kegyednek azon kívánata, miszerint nevében közöljük házassági ajánlatát, mentül kedveltebb modorban, ezennel teljesítjük, még pedig versben.

Egy ifju gavallér, még pedig nem lump itt,
Csendes, szelid vérű, szereti a krumplit;
Haja még nem szürke, éve negyvenkettő,
Évi jövedelme hatszáz forint nettó.
Nem iszik, nem kártyás, még nem is tubákol,
Pipázni sem szokott otthon, hanem máshol,
Keres egy magához illő feleséget:
Fehérneműjének foldozása végett;
Ne legyen nagyon rút, tudjon kávét főzni.
Sikálni, mángolni, mosogatást győzni.
Négy öt ezer forint legyen a ládában,
Hogy ne vette légyen az ember hiában.
Ha akad számára ilyen drága falat,
Irjon post restante Z. J. betűk alatt.

Meg van-e ön elégedve?

Külföldi hiteles hírek.

* *Sztambul.* A török szultán ezentúl csak belépti jegy mellett léphet a háremébe.

* *London.* Palmerston lord egy fogát huzatta ki. Azt mondják, hogy ez volt az, a melyik olyan nagyon fájta neki Siciliára.

* *New-York.* Soulouque fekete császár hirdeti magát a New-York Heraldban: „Egy jelenleg foglalkozás nélküli fekete fejedelem a legjobb bizonyítványokkal ellátva, ajánlkozik hasonló minőségben valamely tisztességes vad néphez illő feltételek alatt.”

* *Jeddo.* A japáni kormány hálaaddresszt intézett az egyesült angol-francia hajóhadhoz, a miért a cholera t behozták neki az országba.

* *Bagdad.* Omér basa erősítéseket kérván a minisztériumtól, küldtek neki egy dózis Gentiána tincturát és egy üveg Hoffman-cseppeket, a mik igen jó erősítő szerek.

* *Nápoly.* Egy angol elégette a csizmája talpát a Vezuvius látogatásában, csak azért, hogy kárpótlást kérhessen érte.

* *Grönland.* A czethalak nem adják oda többé az életüket ingyen, miután a erinolin olyan drágává tette a halesontot.

* *Nanking.* A chinai kormány megtiltotta a tusch kivitelét; miután Európában mindent eltűschiroznak.

Kérdések és feleletek.

- Micsoda lapnak van most legtöbb olvasója?
Az étlapnak.
Melyik lapnak van most legmozgalmasabb helyzete?
A kalapnak.
Melyik czár ér legkevesebbet a világon?
A krajczár.
Melyik fika nem szereti a bagót?
A trafikka.

Szives válasz.

Zörgött a gazda mérgében valami szeg beveréssel a szobában; bedugja a fejét a konyhaajtón a gazdaszszony.

— Ugyan ne zörögjön már no, de nem szenvedhetem az olyan haszontalan lármát, mintha csak a fogamat húznák.

— Bár csak már húznák — volt a szives válasz.

Szerkesztői sub rosa.

— Nagy-Sáróba. Nagyobbrészt ismeretes dolgok. Aradra: Duda szerzőjének. A kéziratok előkerültek, legközelebbi postával visszaküldjük. Mindazok igen jó humorral vannak írva s ha kegyed élezes tollát olyan tárgyra fordítaná, a mik egyúttal napvilágra is hozhatók, igen szép helyet foglalhatna a satyricus írók sorában. Gárdonyiba. Egyik ügyes. Vas Besernyick

érdekes adat a multból. Mármaros-Szigetre. Kaptuk a küldeményt. Deo gratias! Kolozsvárra. Elég lesz máskor, ha egy példányban küldi is be kegyed, a mit nekünk szánt. Valamit lehet belőle használni. — Lőrinczfalváról. Debreczenből. Pestről (K. V.) Frakk és kosár Váezről (M. K.) Együgyű szobaleány. Járatlan diák Bécsben és egyebek ezúttal nem jönnek candidatióba.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos: **Jókai Mór.**

Lakása: Magyar-utca 21. szám.

Nyomatott Landerer és Heckenastnál Pesten

(Egyetem-utca 4. sz.)